

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

D E C I Z I A nr.1957

Dosar nr..X.

Ședința publică de la 12 mai 2015

Președinte:	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- magistrat-asistent

S-au luat în examinare recursurile declarate de pârâtele Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. și Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva încheierii din 23 septembrie 2013 a Curții de Apel .X. – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal, făcut în ședința publică, s-a prezentat recurenta-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală, reprezentată de consilier juridic Liliana Irimia, și intimata-reclamantă S.C. .X. S.A., reprezentată de consilier juridic .X. și avocat .X., lipsind recurenta-pârâtă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X..

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent a făcut referatul cauzei, după care Înalta Curte a dat cuvântul părților prezente referitor la excepția lipsei de interes a recursurilor, invocată prin întâmpinare de intimata-reclamantă S.C. .X. S.A.

Reprezentantul intimatei-reclamante S.C. .X. S.A. a solicitat admiterea excepției lipsei de interes a recursurilor, în condițiile în care acțiunea în anularea actelor a căror suspendare s-a dispus prin încheierea recurată, a fost admisă, iar actele au fost anulate de către instanța de fond.

Reprezentanta recurentei-pârâte Agenția Națională de Administrare Fiscală a solicitat respingerea excepției lipsei de interes a recursurilor.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursurilor de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Circumstanțele cauzei

1.1. Hotărârea instanței de fond

Prin încheierea din 23 septembrie 2013, Curtea de Apel .X. – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a admis cererea de

suspendare formulată de reclamanta S.C. .X. S.A., în contradictoriu cu pârâtele Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor și Agenția Națională de Administrare Fiscală, și a dispus suspendarea executării Raportului de Inspecție Fiscală încheiat în data de .X./12/2012, a Deciziei de impunere nr. J-X.12.2012 și a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .X./05.12.2012 până la soluționarea irevocabilă a acțiunii în anulare.

1.2. Calea de atac exercitată

Împotriva încheierii din 23 septembrie 2013 pronunțată de Curtea de Apel .X. – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal au formulat recurs pârâtele Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. (succesoare în drepturi a Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X.) și Agenția Națională de Administrare Fiscală.

1.2.1. Recursul formulat de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X..

Recurenta a solicitat modificarea hotărârii instanței de fond în sensul respingerii cererii de suspendare a actelor administrative atacate.

Recurenta a susținut că reclamanta-intimată nu a făcut dovada existenței cazului bine justificat și nici a pagubei iminente avute în vedere de dispozițiile art. 14 din Legea nr. 554/2004.

A criticat considerentele instanței de fond privind lipsa de relevanță a buletinelor de analiză, a lipsei acreditării laboratorului care a măsurat concentrația de albastru de metilen și intervenția prescripției pentru faptele constatate, arătând că, potrivit certificatelor de analiză, probele prelevate din alcoolul etilic denaturat de reclamantă reprezintă alcool etilic nedenaturat, cod NC 2207 10 00 și au un conținut de albastru de metil între 1,6 – 2,9 grame/1000 litri alcool pur, sub limita legală de 3,5 grame/1000 litri alcool.

1.2.2. Recursul formulat de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Această recurentă a solicitat, la rândul său, modificarea hotărârii instanței de fond în sensul respingerii cererii de suspendare a actelor administrative atacate.

A invocat excepția lipsei calității sale procesuale pasive raportat la actele care nu au fost emise de către această autoritate publică, ci de către fosta DRAOV .X..

A arătat că instanța de fond își întemeiază bănuiala de vădită nelegalitate a actelor administrative fiscale a căror suspendare se solicită pe argumentele invocate de reclamantă în acțiunea sa, fără a lua în considerare

atât apărările, cât și documentele depuse de pârâți la dosarul cauzei, din care ar rezulta faptul că în mod corect organele fiscale au stabilit că alcoolul etilic nu a fost denaturat conform reglementărilor legale în vigoare, iar Laboratorul vamal central, acreditat RENAR, este autoritate națională înființată în temeiul legislației Uniunii Europene și are ca atribuție analiza probelor prelevate de autoritățile vamale pentru identificarea corespunzătoare a produselor în raport de prevederile Codului Fiscal.

A mai susținut că reclamanta nu a făcut dovada pagubei iminente, raportat la cifra sa reală de afaceri.

1.3. Apărările intimatei-reclamante

Intimata-reclamantă S.C. .X. S.A. a depus la dosar întâmpinare, prin care a solicitat respingerea recursurilor ca neîntemeiate și menținerea hotărârii instanței de fond.

Intimata a invocat excepția de nelegalitate a recursurilor pentru lipsa motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază și dezvoltarea lor, criticile prezentat de recurente neîncadrându-se în motivele de recurs prevăzute de art. 488 Cod procedură civilă și nereprezentând, în esență, critici aduse hotărârii recurate.

A mai invocat excepția lipsei de interes a recursurilor, față de soluționarea acțiunii de fond în sens favorabil intimatei, prin hotărârea nr. .X./25.11.2013 a Curții de Apel .X. – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, care a dispus anularea actelor contestate.

A solicitat respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive a recurente Agenția Națională de Administrare Fiscală.

2. Procedura de soluționare a recursului

2.1. Cu privire la examinarea recursului în completul filtru

Raportul întocmit în cauză, în condițiile art. 493 alin.(2) și (3) NCPC, a fost analizat în completul filtru, fiind comunicat părților în baza încheierii de ședință din data de 13 mai 2014, în conformitate cu dispozițiile art. 493 alin.(4) NCPC.

Nici una dintre părți nu a depus puncte de vedere referitoare la concluziile raportului întocmit asupra admisibilității în principiu a recursului.

Prin încheierea din 28 octombrie 2014, completul de filtru a constatat, în raport de conținutul raportului întocmit în cauză, că cererea de recurs îndeplinește condițiile de admisibilitate și, pe cale de consecință, a admis în principiu recursurile formulate de pârâtele Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. și Agenția Națională de Administrare Fiscală, în temeiul art.493 alin.(7) NCPC, și a fixat termen pentru judecata pe fond a recursului.

2.2. *Cu privire la fondul recursului. Soluția și considerentele instanței de control judiciar*

Examinând cu prioritate, în temeiul dispozițiilor art. 248 alin. (1) Cod procedură civilă, excepția lipsei de obiect a recursurilor, Înalta Curte o apreciază întemeiată.

În speță intimata-reclamantă a solicitat, în temeiul art. 15 din Legea nr. 554/2004, suspendarea executării Raportului de Inspecție Fiscală încheiat în data de .X./12/2012, a Deciziei de impunere nr. J-.X..12.2012, a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .X./05.12.2012 și a deciziei nr..X./A/27.12.2012 de respingere a reclamației administrative, până la soluționarea irevocabilă a acțiunii în anulare.

Este incontestabil faptul că, de principiu, suspendarea executării actului administrativ, care se circumscrie noțiunii de protecție provizorie a drepturilor și intereselor particularilor până la momentul la care instanța competentă va cenzura legalitatea lui, constituie o măsură de excepție, presupunând dovedirea efectivă a unor împrejurări conexe regimului administrativ aplicabil actului atacat, pe baza cărora să se poată reține îndeplinirea cumulativă a celor două condiții prevăzute de art. 14 din Legea nr. 554/2004, respectiv cazul bine justificat și iminența pagubei, astfel cum sunt definite prin art. 2 lit. ș) și t) din aceeași lege.

Pe de altă parte, din dispozițiile art.14 și 15 din Legea nr.554/2004, rezultă că suspendarea executării unui act administrativ este o măsură excepțională, ce poate surveni exclusiv când acest lucru este prevăzut expres în lege (suspendarea de drept – *ope legis*) ori când sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de lege (suspendarea la cererea persoanei vătămate prin actul administrativ).

Suspendarea de drept intervine fie în ipoteza avută în vedere de art. 14 alin. (5) din Legea nr. 554/2004, și anume emiterea unui nou act administrativ cu același conținut ca și cel suspendat de către instanță, fie în ipoteza prevăzută de art. 15 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, anume admiterea acțiunii de fond privind anularea actului administrativ.

În cauză se constată că, prin sentința civilă nr. X din 29 ianuarie 2013, rămasă definitivă, pronunțată în dosarul nr. .X./CA/2012 – PI, Curtea de Apel .X. - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus suspendarea executării actelor fiscale contestate, iar prin sentința civilă nr. .X./25.11.2013, Curtea de Apel .X. a admis acțiunea formulată de reclamanta S.C. .X. S.A., în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. și Agenția Națională de Administrare Fiscală, și, în consecință, a dispus anularea Raportului de Inspecție Fiscală nr..X. din data de 04.12.2012, a Deciziei de impunere nr. J-.X..12.2012 și a

dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .X./05.12.2012 și a deciziei nr. .X./27.06.2013.

Prin urmare, în conformitate cu dispozițiile art. 15 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, măsura suspendării dispusă în temeiul art. 14 prin sentința nr. 10 din 29 ianuarie 2013 s-a prelungit de drept până la soluționarea definitivă a cauzei.

În aceste condiții, recursurile formulate de către pârâtele Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. și Agenția Națională de Administrare Fiscală apar ca lipsite de interes, întrucât ele nu ar putea obține vreun folos practic prin admiterea recursurilor, de vreme ce măsura dispusă în dosarul nr. .X./CA/2012 – PI va dăinui până la soluționarea definitivă a litigiului pe fond.

În consecință, ambele recursuri vor fi respinse ca lipsite de interes.

În temeiul dispozițiilor art. 453 alin. (1) Cod procedură civilă, recurentele-pârâte Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. și Agenția Națională de Administrare Fiscală vor fi obligate la plata cheltuielilor de judecată solicitate de către intimata-reclamantă S.C. .X. S.A.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E :

Admite excepția lipsei de interes, invocată de intimata-reclamantă S.C. .X. S.A.

Respinge recursurile declarate de pârâtele Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. și Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva încheierii din 23 septembrie 2013 a Curții de Apel .X. – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, ca lipsite de interes.

Obligă recurentele la plata, către intimata S.C. .X. S.A., sumei de .X. lei cu titlul cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 12 mai 2015.

xxxxxxx